

The Rolling Stones forever

Recentelijk was Nederland weer in de ban van 'de Stones'. Tijdens de SIXTY-tour, verwijzend naar het zestigjarige bestaan van de band, deed 'de grootste allertijden' diverse Europese steden aan. Vlak voor het einde van de tournee sprak ik met Piershillenaar Bas Koesveld (68), in zijn speciale kleurrijk ingerichte Rolling Stones kamer. Zoals veel tijdgenoten begon zijn muzikale beleving met het maken van een keuze. Of je kiest The Beatles, of je gaat voor The Rolling Stones.

Door: Henk van den Heuvel

Hoe kwam jij in contact met de muziek van de Stones?

Van mijn zus kreeg ik vier singles. Twee van The Beatles en twee van The Rolling Stones. 'Love me do' en die andere deden mij niet zo veel. Maar 'It's all over now' en 'Jumpin' Jack Flash' van de Stones raakten mij op een of andere manier enorm.

De keuze was gemaakt, je was verkocht.

Ja, ik volgde alles op de voet. Plaatjes uitknippen uit tijdschriften, die plakboeken heb ik nog steeds. Maar ook singles kopen, lp's kopen, shirtjes kopen, alles eigenlijk.

De band startte al in 1962; ging je dus ook proberen om al hun eerdere lp's en singles te bemachtigen?

In mijn jeugd kocht ik alles wat nieuw uitkwam, pas later ben ik het eerdere werk gaan verzamelen. Maar compleet krijg je het nooit. Ik heb nu 775 lp's en 438 singles, 100 boeken, 150 cd's.

Ik zie hier ook fraaie posters hangen.

Ja, maar die verzamel ik niet echt. Ik koop wel specifieke foto's van bepaalde concerten, daar hangt er een uit Rotterdam. Van dat optreden heb ik ook de concertposter gekocht.

Bas bij het iconische logo (in Cardiff, Wales)

Een jasje van The Rolling Stones

"In Londen waren we bij een Stones tentoonstelling. Ik zag daar zo'n jasje hangen, maar het prijskaartje was fors. Toen ik er later weer kwam was het jasje verkocht. Ik deed navraag en kreeg het adres van de kleermaker. Na het opgeven van mijn maten bleek er nog net genoeg stof over om ook voor mij zo'n

jasje te maken, het bleek het laatste exemplaar te zijn. Toen ik laatst bij het concert in München was werd ik aangesproken door een fan. Weet je dat er maar vijftien van zulke jasjes bestaan? Het was een eenmalig project waarvoor de kleermaker speciale toestemming had gehad van The Rolling Stones."

Bas Koesveld poseert in zijn Rolling Stones kamer, met zijn speciale jasje.

Bas met Patti Hansen, de vrouw van Keith Richards

Dus op school liep je met een rode mond en grote tong op je rug? Ik herinner me dat logo uit mijn eigen schooltijd, van een klasgenoot.

Nee, dat logo is van later, dan werd pas na mijn schooltijd echt populair. In mijn tijd droeg iedereen shirtjes van de band.

“ Mick, can we shake hands? Hij keek me aan, en zo oog in oog zei hij: give me a box ”

woonde je voor het eerst een Stones-concert bij?

In 1976, ik zat in Nunspeet in dienst. Het optreden was in Den Haag, het Zuiderpark. Ik ben toen geweest met mijn dienstmaten en mijn latere vrouw Arda. Het optreden en de muziek maakte veel indruk. Er waren diverse relletjes en knokpartijen waar The Hells Angels mee te maken hadden, al die onrust ging compleet langs me heen. Ik kwam om van het optreden te genieten, vanaf dat moment was ik helemaal verkocht.

Dus nog steeds draai je dag en nacht muziek van The Rolling Stones?

Nee hoor, dat niet. Ik luister ook veel naar andere muziek. Led Zeppelin, Lynyrd Skynyrd, The Who; prachtig allemaal. Maar als ik Mick Jagger nu nog steeds over het podium zie dansen, hij werd onlangs 79 jaar, niet normaal. Wat een entertainer!

Heb je Mick wel eens ontmoet?

Ja, één keer. Tijdens een tour probeer ik wel eens in hun ver-

blijfshotel te boeken, maar dat is vaak nogal prijzig. In Praag in het Four Seasons Hotel lukte dat. Ik ontmoette eerst Patti Hansen, de vrouw van Keith Richards, daarna de organist Chuck Leavell. Onverwacht kwam ik in een hotelgang ineens Mick Jagger tegen. Ik was stomverbaasd en ik wist eigenlijk niet wat ik moest zeggen. Ik vroeg 'Mick, can we shake hands?'. Hij keek me aan, en zo oog in oog zei hij 'give me a box'. Daarna vervolgde hij met z'n drie bodyguards zijn weg. Ik heb helaas geen foto's gemaakt, ik had er gewoon geen erg in.

Heb je ook kennissen over gehouden aan je Stones-voorliefde?

Ja hoor, ik weet nog toen de Stones naar Rotterdam kwamen, dan lag je om vier uur in de morgen in de rij voor het postkantoor van Oud-Beijerland om kaartjes te kunnen kopen. Ik ontmoette daar de Oud-Beijerlanders Jan van Bennekom, Marus van Gent en anderen. Later kwamen er ook contacten met fans uit het buitenland; Amerika, Argentinië, Duitsland.

De naam van die klasgenoot, met Stones tong op de rug, schiet me te binnen. Ton Vogelaar.

Ja, die ken ik goed! Die gaat tegenwoordig nog steeds naar bijna ieder concert, ik kwam 'm pas tegen in Wenen en in München. Ik zie 'm binnenkort weer, bij de afsluiting van de huidige Stones-tournee in Berlijn, op 3 augustus. Maar ook andere Hoeksche Waarders tref ik in het buitenland bij de concerten, pas nog het Oud-Beijerlandse echtpaar Johan en Djinny Brabers.

Wel gezellig zo, met Stones-fans onderling.

Zeker, in de aanloop naar een concert wordt er meestal een preparty gehouden. Binnen een app-groep met fans uit de hele wereld wordt dan een tijd en locatie afgesproken. Ergens in een café in de stad waar wordt opgetreden komen we dan bij elkaar. Erg leuk, ik kom er fans tegen die al 130 keer naar een concert zijn geweest.

En jij? Op hoeveel concerten zit jij nu?

Rond de 35 denk ik. In 1982 waren ze in de Kuip, ik ben toen drie keer achter elkaar geweest. Daar is die mooie concertposter van die hier aan de muur hangt. Meestal zat

ik op de tribune, later ben ik veel duurdere kaarten kopen en als je er dan vroeg bent sta je helemaal vooraan. Dan maak je het optreden veel intenser mee. Je staat dan uren voor een gesloten poort te wachten, na de opening is het een kwestie van hard lopen voor de mooiste plek.

En de familie?

Mijn vrouw Arda gaat ook mee, we maken er een mooi uitje van. Het concert eind juni in Londen heb ik bezocht met mijn zoons Kevin en Brian. Het was hun vierde concert. Ook op jonge leeftijd heb ik ze wel eens meegenomen, als opvoeding. De Stones moet je gezien hebben.

Probeer eens te beschrijven wat je zo goed vindt aan de Stones.

Het is gewoon een gevoel dat je moet hebben. En natuurlijk de uitstraling van Mick Jagger. Wat hij doet op 79-jarige leeftijd, zo'n conditie en energie. Ik neem daar een voorbeeld aan. Maar dat was veertig jaar geleden ook al zo. Hoe hij op het podium staat, zijn kleding, zijn eigenzinnigheid; het raakt mij op een of andere manier.

Tot wanneer gaan ze nog door denk je?

Er gaan geruchten dat ze volgend jaar weer in Australië op tournee gaan. Prachtig toch? Wat mij betreft is het The Rolling Stones forever!

“ Op jonge leeftijd heb ik ze wel eens meegenomen, als opvoeding. De Stones moet je gezien hebben ”

Bas in Berlijn, met fan Olaf Tümmeler uit Eschweiler Duitsland.